

BOŽÍ POSELSTVÍ SVĚTU

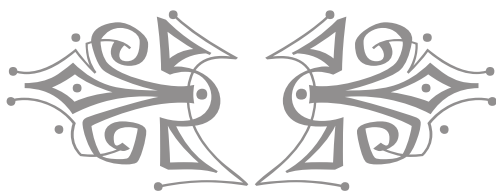

*Chápete
mě úplně
špatně*

Neale Donald Walsch

Od autora světového bestselleru *Hovory s bohem*

Neale Donald Walsch
BOŽÍ POSELSTVÍ SVĚTU

Neale Donald Walsch

BOŽÍ POSELSTVÍ SVĚTU

Pochopili jste mě úplně špatně

Přeložil Petr Sumcov

GOD'S MESSAGE TO THE WORLD

Original English language edition published by Rainbow Ridge Books

Copyright © 2014 by Neale Donald Walsch

Translation © Petr Sumcov, 2018

Czech edition © Metafora, 2018

All rights reserved.

ISBN 978-80-7359-666-8 (pdf)

Věnováno každému upřímně hledajícímu

OBSAH

1	Základ všeho	11
2	Jste připraveni na velká „Co když“?	14
3	Co lidé jednoduše odmítají dělat	18
4	Většina lidí se shodne na tom, že Bůh k nám hovoří	20
5	Omyly, které jsme původně mysleli dobře	23
6	Přiznejme si to. Spletli jsme se	27
7	Naše první nepochopení Boha: <i>Boha je třeba se bát</i>	33
8	Další mylné pochopení Boha: <i>Bůh možná vůbec neexistuje</i>	43
9	Další mylné pochopení Boha: <i>Bůh existuje a jde o nadpřirozenou bytost mužského pohlaví</i>	48
10	Další mylné pochopení Boha: <i>Bůh vyžaduje poslušnost</i>	53

- 11** Další mylné pochopení Boha:
Bůh nás vidí jako nedokonalé, a v nedokonalém stavu se k němu vrátit nesmíme 61
- 12** Další mylné pochopení Boha:
Bůh od nás požaduje, abychom v něho věřili a uctívali ho určitým způsobem 72
- 13** Další mylné pochopení Boha:
Bůh se mstí a jeho láska se může proměnit v nenávisť 78
- 14** Další mylné pochopení Boha:
Bůh bojoval s ďáblem, a tím to všechno začalo 84
- 15** Další mylné pochopení Boha:
Bůh rozhoduje o tom, co je dobré, a co špatné 96
- 16** Další mylné pochopení Boha:
Abychom se dostali do nebe, musí nám nejprve Bůh odpustit 102
- 17** Další mylné pochopení Boha:
Bůh má pro nás plán 108
- 18** Další mylné pochopení Boha:
Bohu se líbí sebeobětování, strádání (nejlépe tiché utrpení) a mučednictví 115

19	Další mylné pochopení Boha: <i>Na naše modlitby Bůh občas odpovídá a občas je nevyslyší</i>	124
20	Další mylné pochopení Boha: <i>Bůh je na naší straně</i>	133
21	Další mylné pochopení Boha: <i>V Soudný den Bůh každého odmění, nebo potrestá</i>	138
22	Další mylné pochopení Boha: <i>Bůh si přeje, abychom se vrátili do nebe</i>	142
23	Poslední a největší mylné pochopení Boha: <i>Bůh je od nás oddělen</i>	151
24	Co jsme ještě chtěli probrat	160
25	A ještě dvě věci, prosím	165
26	Nadešel okamžik rozhodnutí	168
27	Shrnutí: Jednoduchý popis, který vše vysvětluje	174
28	Skutečně jde o poselství od Boha?	180
	Doporučená četba	189
	O autorovi	191

Základ všeho

Nesprávné pochopení Boha rozhodně není maličkost, která by nesouvisela s praxí, protože jak se k němu stavíme, ovlivňuje každou vteřinu našeho života.

A pokud mají téměř všichni na planetě na Boha pomýlený názor, pak jim také vše, co na Zemi dělají, nebude přinášet, co očekávají. Z našich představ o Bohu totiž vychází většina našeho konání.

Nezdá se vám to?

Jen se nad tím zamyslete.

Téměř každý ze zákonů moderní civilizace původně vyšel ze starých pravidel a ustanovení nějakého tradičního náboženství. Takřka všechny morální konvence a etické zvyklosti jsou odvozeny z náboženských představ. Skoro každé politické hnutí i politická teorie má základ v ideálech spravedlnosti a dobra, s nimiž kdysi přišli duchovní učitelé.

Dokonce i ti, kteří nevěří v Boha vůbec, jsou ovlivňováni a směřováni mnoha základními principy, jež do našich kulturních dějin zasadili ti, kteří v něj věřili.

Každý den provádějí lidé v celém světě nesmírné množství osobních rozhodnutí. Při rozhodování berou v potaz své představy o smyslu života, o tom, co přijde, až život skončí, co věří o Bohu a jeho vůli.

Mýlit se v pohledu na Boha tedy není maličkost.

Mám dojem, že ani jeden ze systémů, které jsme si vytvořili, aby se nám na Zemi dařilo lépe, nefunguje.

Ne – počkejte. Vlastně je to ještě horší.

Naše systémy nejenže nepřinášejí to, v co jsme doufali, ony dokonce vedou k pravému opaku.

Už jsem o tom psal v dřívějších knihách a bude dobré si to důrazně připomenout. Naše politická uspořádání ve skutečnosti *zvyšují* rozpory mezi lidmi. Náš ekonomický systém ve skutečnosti *prohlubuje* chudobu a propast mezi bohatými a nemajetnými. Naše správa životního prostředí vede k *horším* životním podmínkám.

V našem zdravotnictví se stále více *zostřuje* rozdíl v dostupnosti lékařské péče pro různé skupiny obyvatelstva. Vzdělávací systém zase *zvýrazňuje* rozdíly ve znalostech a vědomostech mezi lidmi. Sociální systém *posiluje* neharmonii, nesoulad a nespravedlnost.

A snad nejsmutnější ze všeho toho je, že i naše duchovní systémy *zvyšují* nespravedlnost, netoleranci, hněv, nenávisť, násilí a výskyt válek.

Kdybychom brali snahu o zlepšení života na Zemi jako laboratorní pokus, už bychom jej dávno museli vyhodnotit jako neúspěšný.

Vskutku hrůza.

Asi ne každý se mnou bude souhlasit. Někdo je přesvědčen, že se lidstvo vyvíjí ke stále vyšší propracovanosti, dosahuje pořád lepších výsledků a vyrábí lepší a lepší výrobky, které nám zkvalitňují život. Kdo tomu věří, ten pravděpodobně nepatří k 842 milionům lidí (jedné osmině obyvatelstva planety), kteří nemají dostatek jídla. Určitě nepatří k rodičům 650 dětí, které každou hodinu umírají na podvýživu.

Nejspíš také nepatří k 20,9 milionu žen a dětí, které jsou každoročně prodávány do sexuálního otroctví.

Předpokládám, že se nenachází mezi 3 miliardami lidí, kteří musí vystačit s 50 Kč na den, a ani mezi miliardami dalších, kteří si nemohou dovolit lékařskou péči. (Přibližně 19 000 dětí denně zemře na nemoci, kterým by se dalo zabránit, jako například na malárii, úplavici či zápal plic.)

Kdo věří, že lidstvo „chytlo věci za správný konec“, jistě nepatří k 1,7 miliardě lidí, kteří postrádají čistou vodu, nebo ke 2,6 miliardě lidí žijících bez základní hygieny či 1,6 miliardě (čtvrtině populace planety), kteří nemají elektrickou energii.

Je to tak. Jsme v první čtvrtině dvacátého prvního století a *2,6 miliardy lidí nemá záchod a 1,6 miliardy elektřinu.*

Ptáte se, jak je tohle možné? Velmi dobrá otázka. Zejména je dobrá proto, že lidský druh sám sebe považuje za „civilizovaný“. Očividně ale civilizace ještě vůbec nezačala pro všechny ty, které jsme před chvílí vyjmenovali.

Planeta, na níž 5 % obyvatel ovládá 95 % bohatství a zdrojů a kde si většina z těchto 5 % myslí, že tak je to naprosto v pořádku, ačkoli nezměrné počty se trápí v nedostatku, taková planeta dozajista nepůsobí jako místo, kde lidstvo dosáhlo zásadního pokroku.

Ke všemu tomu došlo proto, že lidé, kteří by s tím něco mohli udělat, mají určité hodnoty. Odkud jejich hodnoty přicházejí? Domnívám se, že do značné míry z představ o Bohu. Představ, které byly sice dobře myšleny, nicméně nesprávně pochopeny, a to i těmi, kteří v existenci Boha nevěří.

Zajímá někoho, že takto selháváme? Zajímá někoho proč?

Dokáže si to někdo představit jinak?

Přál by si někdo vědět, jak by šlo celou situaci zcela změnit mrknutím oka?

Chtěl by někdo pochopit, jak může proměnit vlastní život k lepšímu pouze tím, že se přidrží jediné myšlenky?

Chtěli byste *vy*? Chcete?

Jste připraveni na velká „Co když“?

Pokud se domníváte, že tahle kniha bude jednoduchá, jste na omylu. Pokud jste ale připraveni na složité a mnohdy kontroverzní intelektuální a duchovní výzvy, vybrali jste si ji správně.

Co víc, mohlo by se jednat o jednu z nejdůležitějších knih, kterou kdy přečtete. Přesně proto byla napsána. Má sloužit jako jedna z nejdůležitějších knih pro svět.

Nejspíš to vyznívá namyšleně, v tom případě se omlouvám. Nadešel však čas pro odvážná slova. Bůh ví, že nadešel.

Postupně si v této knize projdeme sedmnáct různých tvrzení o Bohu. Budou to tato:

- Boha je třeba se bát.
- Bůh možná vůbec neexistuje.
- Bůh existuje a jde o nadpřirozenou bytost mužského pohlaví.
- Bůh vyžaduje poslušnost.
- Bůh nás vidí jako nedokonalé a v nedokonalém stavu se k němu vrátit nesmíme.
- Bůh od nás požaduje, abychom v něho věřili a uctívali ho určitým způsobem.
- Bůh se mstí a jeho láska se může proměnit v nenávisť.

- Bůh bojoval s ďáblem, a tím to všechno začalo.
- Bůh rozhoduje o tom, co je dobré a co špatné.
- Abychom se dostali do nebe, musí nám nejprve Bůh odpustit.
- Bůh má pro nás plán.
- Bohu se líbí sebeobětování, strádání (nejlépe tiché utrpení) a mučednictví.
- Na naše modlitby Bůh občas odpovídá a občas je nevyslyší.
- Bůh je na naší straně.
- V soudný den Bůh každého odmění, nebo potrestá.
- Bůh si přeje, abychom se vrátili do nebe.
- Bůh je od nás oddělen.

Ani jedno z těchto tvrzení není pravdivé.

Všechny tyto výroky výstižně vystihují, co si v dnešním světě o Bohu myslí naprostá většina lidí, kteří věří v jeho existenci.

V naší knize si na tyto představy posvítíme. Do hloubky se zamyslíme nad velkými „Co když“.

Možná přeci jen aspoň polovina z nich vystihuje pravdu? Anebo je nepravdivá pouze jedna třetina? A co když se ukáže, že se mylí pouze jediné z nich?

Vtip tkví v tomhle: I kdyby z těchto sedmnácti tvrzení bylo nepravdivé pouze jediné, všechna ostatní se zhroutí s ním. Světové dogma o Bohu se rozpadne. Aby zůstalo stát, musí se jedna představa opírat o druhou.

Tato kniha si ovšem neklade za cíl boření představ o Bohu – právě naopak. Jde jí o obnovení víry, její posílení a zlepšení tím, že ukáže Boha, který je větší a lepší, než si většina lidí kdy představila.

Nijak tedy nepřekvapí, když vás některé věci, o nichž si povíme, připraví o klid. Vaše schopnost věřit se dostane na samou mez.

Pokud by se těmto novým pohledům dalo uvěřit ihned a snadno, *lidé by jim už věřili*. Většina z nás totiž nevěří z jediného smutného důvodu: Je to příliš dobré na to, aby to mohla být pravda.

Jenomže pokud ani představy o Bohu nesmí být příliš dobré na to, aby to mohla být pravda, co potom *může* být pravda?

Naprosto pochopím, když vás naše zkoumání Boha zavede mimo známé hranice a znervózníte. Přesto by nás přemýšlení o Bohu zneklidňovat nemělo.

Nemělo by člověka ani rozčilovat. Jestliže vám tato kniha pouze potvrdí, čemu již o Bohu věříte, pak způsobila přesně to, co měla. Dochází vám to, že ano? Posláním této knihy je posvítit na vaši nejvnitřnější pravdu a pozvat vás, abyste podle ní žili ještě hlouběji.

Knihy vždy položí otázku a pak o ní začne diskutovat. Přizve vás k přezkoumání vašich osobních přesvědčení. Prakticky přitom nemůže selhat, leda byste k ní vy sami nepřistupovali s čistým srdcem a hlubokou touhou zkoumat. Může jít o nejdůležitější rozjímání ve vašem životě.

Bůh sám vás zve, abyste svá přesvědčení přezkoumávali. Abyste zapochybovali. Abyste došli k vlastním závěrům a nejen slepě přejímali závěry někoho jiného. Není to rouhání, nýbrž statečnost. A pokud vím, Bůh statečnost netrestá.

Nikdy bychom neměli mít strach, když zkoumáme své chápání věcí. Nikdy. Pak se nám nemůže stát, že v našem vývoji ustrneme v půli cesty. Pokud se miliony z nás rozhodnou „zůstat sedět“, pokud miliony z nás prostě odmítnou být jen popřemýšlet či trochu zkoumat přesvědčení jiná, než jaká o Bohu mají odjakživa, nebude to pro náš druh dobré.

Miliony z nás se již v minulosti rozhodly, že zůstanou, kde jsou, a lidstvu to nic dobrého nepřineslo. Vlastně jde o jednu z hlavních příčin, proč je na Zemi takový neklid a nepořádek a proč tolik lidí vede nešťastný život, včetně těch, kteří si žijí „poměrně slušně“.

Pokud i ti, kteří by teoreticky měli mít spoustu důvodů být šťastní, šťastní nejsou, tušíme, že tu něco nehraje. A také tušíme, že půjde o systémový problém, protože jinak by se to netýkalo tak obrovského počtu lidí po tak dlouhou dobu.

Nemělo by se to přece dít. Nedává to smysl. Na tolik požehnané planetě, jako je ta naše, u bytosti natolik inteligentní a vynalézavé jako člověk by se to nemělo dít. Něco tu nezapadá.

Takže se nyní zamysleme nad touto otázkou:

*Je možné, že jsme ohledně Boha
něčemu plně neporozuměli,
a pokud to pochopíme,
mohlo by se změnit vše?*

Co lidé jednoduše odmítají dělat

Otázka, kterou jsme uzavřeli předchozí kapitolu, je první z řady odvážných otázek, se kterými se zde setkáte. A již hned tuto první lidstvo není připraveno slyšet.

Jako bychom nebyli ochotni nebo spíše ani *schopni* přijmout, že vůbec existuje *možnost*, že jsme něco ohledně Boha mohli pochopit špatně.

Zvu vás tedy, abyste si se mnou něčeho všimli, a to ne zrovna maličkosti, nýbrž *velké* věci. Povšimněte si, prosím, faktu, že lidstvo vždy dlouhou dobu něčemu vzdoruje a nechce to dělat, ale pak, v jiném období, to přijme a provádí rádo.

Platí to například ve vědě. Díky tomu jsme došli k mimořádným objevům.

Nebo v medicíně. Díky tomu jsme v léčení nemocí úžasně pokročili.

Ale v oblasti představ o životě, zejména představ o Bohu, to neplatí.

Člověk sice změnil své přístupy v určitých rovinách života a prospělo mu to, lépe využívá vlastní potenciál a žije radostněji, nicméně týká se to pouze malého procenta světové populace (miliardy lidí do dnešního dne nemají ani nejjednodušší elektrický přístroj, ani důstojný splachovací záchod). Ke všem se tento pokrok nedostal, a důvodem je omezenost v té nejzásadnější ze všech oblastí lidského života.

Čemu tedy v této nejdůležitější rovině tak tvrdošijně

vzdorujeme, a přitom v jiných rovinách jsme se do toho ochotně vrhli?

Nechceme zpochybňovat naše základní předpoklady.

Ve vědě nelze učinit nový objev, pokud nejprve nezpochybníme určité chápání skutečnosti a nezkusíme je vysvětlit jinak. V medicíně se nedá nalézt lék na nemoc, pokud se nezamyslíme nad tím, jak léčba může probíhat. V technologických odvětvích nepřijdeme na nové zařízení, pokud si nepoložíme otázku o jeho významu, neotestujeme je a nedokážeme si, že funguje.

Zde všude platí, že v okamžiku, kdy usoudíme, že je určitý závěr „správný“, zároveň tím *zpochybňujeme předchozí základní předpoklady*.

V oblasti představ o životě to tak ale neděláme. Vlastně se chováme úplně opačně. Když někdo přijde se zpochybněním základních předpokladů, nazveme to rouháním, odpadlictvím, kacířstvím. Většina z nás proto do dvacátého prvního století vkročila stále ještě oddaná představám, názorům, přesvědčením a závěrům o Bohu, které pocházejí z prvního století, nebo dokonce z dob ještě starších.

Pokud bychom se takto chovali i v medicíně, prováděli bychom dodnes operace pomocí naostřeného pazourku.

Většina lidí se shodne na tom, že Bůh k nám hovoří

Než se pustíme dál, měl bych vám říci, z čeho vycházím.

Jsem autorem několika knih, které se nazývají *Hovory s Bohem*. Právě během těchto hovorů jsem přijal informace, o které se zde s vámi podělím.

Možná si řeknete, že to mírně řečeno přeháním, když se domnívám, že jsem hovořil s Bohem. *Přesto ale prakticky nikdo, kdo věří v Boha, nemá problém s tím, že by Bůh mohl mluvit s lidskými bytostmi přímo.*

Nikdo se kvůli tomu nerozčiluje. Přívrženci všech větších náboženství vám potvrdí, že se jejich učení zakládá na pravdách, které přijal jejich zakladatel přímo při komunikaci s božským světem.

Zcela s nimi souhlasím.

Věřím, že Lao 'c byl inspirován Bohem, že Bůh vedl Buddhu k tomu, aby zpochybnil prakticky vše, v čem vyrůstal, že Bůh hovořil přímo s Mojžíšem, že odhalil božství skrze Ježíše, Mohamedovi sdělil určitá tajemství života, šeptal hluboké pravdy Bahá'u'lláhovi, skrze anděla mluvil s Josephem Smithem a s dlouhou řadou dalších, které zde nezmiňuji.

Kromě toho není tento seznam omezen pouze na muže. Lidstvo se na své dějiny dívá mužsky zaměřeným pohledem, takže mělo vždy tendenci naslouchat spíše slovům svatých mužů, nicméně existovalo rovněž mnoho svatých žen, které slyšely boží hlas a o tomto božím zjevení promlouvaly.

Jmenovat můžeme svatou Alžbětu, Marii, matku Ježíšovu, Hildegardu z Bingenu, svatou Melánii starší, Terezu z Avily a Johanku z Arku. Z modernější doby sem patří Helena P. Blavatská, Annie Besantová, Matka Tereza, Mata Amritanandamaji a Matka Meera. Samozřejmě jich je ještě více.

Rozhodně si nemyslím, že jsem na stejné úrovni jako tyto osobnosti, ani co do dopadu na lidstvo, a už vůbec ne co do duchovní pokročilosti. Považuji se však za stejně hodného toho, aby ke mně zrovna tak jako k nim hovořil Bůh.

Zajdu ještě dál. Víím, že Bůh hovoří ke každému z nás, každou minutu, hodinu, každý den. Zvykli jsme si této božské komunikaci dávat různá jména. Šťastná náhoda, shoda okolností, ženská intuice, inspirace, prohlédnutí, záblesk génia, boží zásah, prozřetelnost. Nazýváme to všelijak, jen aby se nám druzí nesmáli či nad námi nemávlí rukou.

Pro jistotu neřekneme, že „včera k nám mluvil Bůh“, protože sice souhlasíme, že Bůh v dávných dobách k lidstvu hovořil, ale s tím, že by promlouval v dnešní době, máme problém.

Hovořil Bůh na vrcholu hory s Mojžíšem přímo? Bezpochyby. Odhalil Bůh před 200 lety podstatu božství a vztahu člověka k Bohu Bahá'u'lláhovi? Miliony lidí o tom nepochybují. Ale mluvil Bůh před dvaceti čtyřmi hodinami v Alabamě nebo v Hamburku? *Naprostá většina lidí vám bude tvrdit, že ne.*

Proč? Poněvadž naprosté většině lidí není dodnes jasná skutečná povaha božství, pravý vztah Boha k lidem, skutečný smysl a účel života a pravá podstata duše a jejího poslání.

A tohle všechno si zde nyní ujasníme.

Kniha, kterou držíte v ruce, je pokračováním mých *Hovorů s Bohem*. Sice text nepředkládám v podobě rozhovorů, obsah však byl inspirován stejně jako předchozí spisy a vychází z této inspirace.